

Interpellation av Raymond Wigg (mp) angående den fortsatta utvecklingen av hälsopedagogik

Det saknas ett helhetstänkande runt barns och ungdomars uppväxtvillkor, och det sätt Stockholms läns landsting kan delta och samverka i det förebyggande, hälsofrämjande arbetet. För att förbättra den fysiska och psykiska hälsan ska barn och unga sättas i fokus och det samlade samhällsliga stödet bör, i mycket högre utsträckning än idag, gå till verksamheter som stärker barns självkänsla och främjar samverkan och samarbete, istället för konkurrens.

Den verklighet som våra barn och ungdomar lever i idag präglas av en chimär valfrihet, som i verkligheten inte finns, men som leder till en stark psykisk press. Det visar sig i höga ohälsotal framför allt i gruppen av unga kvinnor (15-24 år). Samtidigt saknar 60 % av våra skolor idag en plan för hur elevernas totala hälsa ska stärkas. Skolhälsovården lider brist på resurser och ogenomtänkta åtgärder och sparbetning förstärker istället trenden mot en ökad fysisk och psykisk ohälsa. Det kan handla om åtgärder som minskar den fysiska aktiviteten hos eleverna, en försämrad kvalitet på skolmaten eller avsaknaden av ett värdegrundsarbete för den enskilda skolan.

Hälsoeffekterna av olika kommunala åtgärder som berör barn, måste analyseras i samverkan mellan landsting, kommun, elever och föräldrar. Landstinget måste på ett mycket mer aktivt sätt delta i det förebyggande arbetet, redan i förskolan och skolan. Det duger inte, att som idag, komma in i ett skede där så mycket av god hälsa och den naturliga självkänslan hos våra barn, redan har fått sig allvarliga knäckar. Landstinget måste mer tydligt satsa på aktiviteter som är hälsofrämjande, därigenom kan sjukdomar förebyggas.

Hälsopedagogik är ett förhållningssätt till hälsa som inriktar sig på att fokusera och stödja det som leder till välmående, både för enskilda och grupper. Inom hälsopedagogiken ser man människan som en helhet, både som fysisk och själslig varelse. Utgångspunkten är individens välmående, människovärde och plats i samhället. Hälsopedagogiken är ett viktigt verktyg för att försöka ge barn och unga så stor självkänsla som möjligt, inom många olika områden exempelvis via kultur och idrott, scenkonst och konst.

Circonova, som tidigare var en landstingsdriven verksamhet, spelar hälsopedagogisk teater i länets förskolor och skolor. Circonova och andra teater-, nycirkus- och dansgrupper som t.ex. Cirkus Cirkör och Teater X, arbetar för att stärka barns- och ungdomars fysiska och psykiska hälsa. Det

är exempel på verksamheter som måste utökas och utvecklas tillsammans med kommunerna i länet

När Circonova försvann som landstingsdriven verksamhet så lovade den borgerliga majoriteten att arbetet med hälsopedagogisk teater skulle öka, och att antalet aktörer skulle öka.

Det behövs också en kraftig förstärkning av skolhälsovården. Där bör vi från landstingshåll stötta kommunernas behov av riktade statsbidrag.

Det finns också två politiska beslut från den förra mandatperioden, som berör området. Ett om framtagandet av ett 10-punktsprogram för att förbättra den psykiska hälsan för våra barn och ungdomar i länet, samt att en fokusrapport inom detta område ska tas fram.

Därför frågar jag Landstingsrådet:

- 1) Hur många nya aktörer har tillkommit inom det hälsopedagogiska området och hur har det hälsopedagogiska arbetet stärkts och utvecklats sedan Circonova privatiserades?
- 2) Hur ser läget ut för skolhälsovården i Stockholms län, och är landstingsrådet berett att uppvakta regeringen för att påtala vikten av ökade statsbidrag?
- 3) Hur framskrider arbetet med fokusrapporten och 10-punktsprogrammet, och vilken vikt lägger landstingsrådet vid skyndsamheten att ta fram åtgärder mot den ökande psykiska och fysiska ohälsan bland barn och unga i länet?

Raymond Wigg
Oppositionslandstingsråd (mp)